

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1553/05
29.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Војимира Цвијовића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Јованке Кажих, Луције Драгојловић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиље АА, чији је пуномоћник ББ, адвокат, против туженог ВВ, чији је пуномоћник ГГ, адвокат, ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиље изјављене против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж.бр. 253/05 од 8.4.2005. године, у седници одржаној дана 29. јуна 2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж.бр. 253/05 од 8.4.2005. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Зрењанину П. број 1110/04 од 9.11.2004. године, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да на име доприноса у супружанском издржавању тужиљи плаћа месечно износ од 200 ЕУР у динарској противвредности, почев од 5.5.2004. године па убудуће, док за то постоје законски услови, до 15. у месецу, да доспеле, а неисплаћене рате плати одједном са законском затезном каматом почев од доспелости сваке поједине рате до исплате у року од 15 дана под претњом извршења, а преко досуђеног износа, у погледу захтева за исплату још 100 ЕУР месечно, почев од 5.5.2004. године, тужбени захтев је одбијен као неоснован. Тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 4.800 динара у року од 15 дана под претњом извршења.

Одлучујући о жалби туженог, Окружни суд у Зрењанину је пресудом Гж.бр. 253/05 од 8.4.2005. године, жалбу делимично усвојио и пресуду Општинског суда у Зрењанину у усвајајућем делу преиначио тако што је месечни износ за издржавање умањио на 100 ЕУР у динарској противвредности, а преко овог износа захтев је одбијен, док је у преосталом делу жалба одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против наведене пресуде Окружног суда у Зрењанину, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 386. ЗПП и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да су тужиља и тужени склопили брак 1968. године који није формално разведен. Од 1972. године тужени живи и ради у __, с тим што од 11.5.2004. године није у радном односу и прима месечну накнаду због незапослености у износу од 700 ЕУР. У __, где тужиља живи са заједничким сином и његовом породицом, долазио је повремено до 1993. године, и тужиља је одлазила код њега, а до 2000. године редовно јој је слао новац. Тужиља је домаћица, никада није била у радном односу, има 57 година и завршена четири разреда основне школе. Због здравственог стања и старосне доби, није у могућности да се запосли, а за издржавање и лечење новац повремено добија од сина.

На тако утврђено чињенично стање, правилно је примењено материјално право када је обавезан тужени да, сразмерно његовим могућностима, издржава тужиљу.

Наиме, одредбом члана 287. став 1. Закона о браку и породичним односима ("Службени гласник РС" бр. 22/80, са изменама и "Службени гласник РС" бр. 22/93), предвиђено је да брачни друг који нема довољно средстава за издржавање, неспособан је за рад или се не може запослити, има право на издржавање од свог брачног друга сразмерно његовим могућностима.

Висину доприноса за издржавање тужиље, другостепени суд је одредио правилном применом одредаба члана 310. и члана 310а. наведеног Закона, при чему је узето у обзир имовно стање тужиље, степен способности за рад, могућност за запослење као и њено здравствено стање.

Како се наводима ревизије оспорава утврђено чињенично стање, Врховни суд исте није испитивао, јер се у смислу одредбе члана 385. став 3. ЗПП, ревизија не може побијати због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 393. ЗПП и члана 491. ЗПП ("Службени гласник РС" број 125/04) одлучио као у изреци ове пресуде.

Председник већа – судија

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

ОК